

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3424/2021. (X. 15.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.I.479/2020/6. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Mosonyi Balázs Bálint ügyvéd) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján nyújtott be alkotmányjogi panaszt.
- [2] Az indítványozót a Szolnoki Törvényszék 2019. március 11-én meghozott és kihirdetett 3.B.78/2018/46. számú ítéletével kábítószer-kereskedelem büntette miatt kilenc év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és kilenc év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Az elsőfokú ítélettel szemben bejelentett fellebbezés folytán a másodfokon eljáró Szegedi Ítéltábla 2020. január 29-én meghozott és kihirdetett Bf.I.287/2019/25. számú ítéletével megváltoztatta az elsőfokú ítéletet, az indítványozó terhelt bűncselekményét társtetteségben elkövetettnek minősítette, egyebekben az elsőfokú döntést helyben hagyta.
- [3] A jogerős ügydöntő határozat ellen az indítványozó védője felülvizsgálati indítványt nyújtott be és kérte a jogerős ügydöntő határozat hatályon kívül helyezését, és a másodfokú bíróság új eljárásra utasítását. A felülvizsgálati indítványban többek között azt sérelmezte, hogy a másodfokú eljárásban kizárt bírók vettek részt, mert korábban részt vettek a letartóztatás elleni fellebbezés elbírálásában.
- [4] A Kúria 2020. október 12-én meghozott Bfv.I.479/2020/6. számú végzésével a jogerős döntést hatályában fenntartotta. A Kúria a másodfokú tanács tagjai vonatkozásában megállapította, hogy mivel a bírók a vádemelés követően jártak el a személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés tárgyában meghozott határozatok elleni fellebbezés elbírálásában, így nem sérült a 2/2020. (I. 2.) AB határozatban megfogalmazott tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részét képező pártatlanság követelménye.
- [5] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panasszal élt a Szegedi Ítéltábla Bf.I.287/2019/25. számú ítélete és a Kúria Bfv.I.479/2020/6. számú végzése ellen. Álláspontja szerint sérült a tisztességes eljáráshoz való joga, mert a másodfokú tanács tagjaiként eljáró bírók részt vettek a vádemelést követően az elsőfokú bíróság által a személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés tárgyában meghozott határozatok elleni fellebbezés elbírálásában. Az indítványozó hivatkozott az Alkotmánybíróság 34/2013. (XI. 22.) AB határozatában, a 21/2016. (XI. 30.) AB határozatában, valamint a 2/2020. (I. 2.) AB határozatában foglaltakra, miszerint a pártatlanság követelménye megkívánja, hogy a büntetőügy további elintézésében ne vegyen részt olyan bíró, aki az eljárás bármely korábbi szakaszában, így akár a nyomozás során bírói feladatot látott el, ugyanis azzal szükségszerűen együtt jár a bizonyítékok bizonyos szintű, de mindenképp előzetes értékelése. Az indítványozó véleménye szerint e körben nincs alapvető különbség a nyomozási bíró, a letartóztatás egy éven túli meghosszabbításáról döntő egyesbíró, vagy a letartóztatás elrendelése, illetve meghosszabbítása tárgyában másodfokú döntést hozó tanács tagjainak feladata között.
- [6] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [7] 3.1. Az indítványozó az Abtv. 27. §-a alapján terjesztette elő az alkotmányjogi panaszt. Az indítványozó a felülvizsgálati eljárásban hozott, a jogerős döntést hatályában fenntartó kúriai végzést támadja, amely az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz tárgya lehet. Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint hatvan napon belül kell benyújtani. Az indítványozó a panaszt a törvényi határidőn belül terjesztette elő. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszát jogi képviselő útján nyújtotta be, a jogi képviselő meghatalmazását csatolta. Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben

terjesztette elő az Abtv. 27. §-ra alapított alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek. Az indítvány ezen túlmenően kielégíti az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének a)–f) pontjaiban támasztott törvényi követelményeket, tartalmazza az azokban igényelt jognyilatkozatokat, ideértve megfelelő indokolásait is.

- [8] 3.2. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [9] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) sérelmére hivatkozott azzal összefüggésben, hogy sérült a pártatlanság követelménye azáltal, hogy másodfokon eljáró bírók a korábban az elsőfokú bíróság által hozott személyi szabadságot érintő kényszerintézkedés elleni fellebbezés elbírálásában is részt vettek.
- [10] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerveként az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján a bírói döntéseket csak az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírlatára már nem rendelkezik hatáskörrel {3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}. A jogértelmezés a bíróságok feladata: „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólágos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, amely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...] A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza.” {3352/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}
- [11] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben megállapította, hogy a Kúria eljárása során érdemben foglalkozott az indítványozó által felvetett problémával, figyelembe vette az Alkotmánybíróság vonatkozó gyakorlatát, és annak alapján hozta meg döntését, miszerint az nem jelenti a pártatlanság sérelmét, ha a bíró a vádemelést követően jár el a kényszerintézkedés tárgyában, valamint az ügy érdemében. A Kúria érvelése megfelel az Alkotmánybíróság 3165/2019. (VII. 10.) AB határozatában foglaltaknak, amelyben a testület részletesen kifejtette, hogy a büntetőeljárás vádemelést követő szakaszában nem merülnek fel aggályok sem a bizonyítékok megismerhetősége, sem a megalapozott gyanú megállapítása körében, ezért nem sérül a pártatlan bíróhoz való jog akkor, ha a személyi szabadságot érintő kényszerintézkedés kérdésében a vádemelést követően döntést hozó bíró az ügy érdemében is eljár (Indokolás [55]).
- [12] Minderre tekintettel az alkotmányjogi panasz nem vet fel sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, sem a bírói döntést befolyásoló alaptörvény-ellenességet, ezért nem felel meg a befogadhatóság Abtv. 29. §-a szerinti feltételeknek.
- [13] 4. Az Alkotmánybíróság mindezen érvek alapul vételével az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdések alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2021. szeptember 28.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/9/2021.

